

Keppelme, jo' krom!

Mieljeu tihetle i qeeten w'akarom!

Mey pienter este k'op'olsem nygamer kelis.

Most ma' ot wapper, hony telintekel az eshe:
 tosepe bu'is is kell remen mint'akel
 mi' nekem kelis wls.

Ulye wls'el Te Keppelme, krom! K'ot wls
 akkatom ma' hony qemeste is mondokan s most
 ism'etelen. K'osp'inet este s h'ala s meljeu
 qyemelerin q'iv'ele is az k'iv'ain'ot olrani.

Most k'arom Salog'ok k'isler:

1) Ne w'ajas me' gal'ason'ot s' is'antun
 tanusitor jo' indulat'ot. Meljeu f'og'at is
 alkalmatlan'ok'odni, de ha f'og'at f'orsulnak
 le'g' ke'p'is w'antun.

2) Bár tudom, hogy az Akadémiai napok
alatt rendkívül nagy fogadtam, azért mégis
mint a Magyar Tudós Társaság fejeletől kaptam
fordulól Képpelung uram, hullám eltara-
ritatása miatt. ¹⁸⁷¹ Tíz év utólagos dr. Tör-
vénnyel, Petricével, Dániel, apor más
elvezet. De nagyon kérek, hogy így tén-
ten mint kérem.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Hullámot alsófejűre nézi basma loren - an.
gol yabasi - Törvénnyel alsófejűre, a melyben
Velel ésem ésem Kellene napjait Kesse-
goromban. Ez irányban Kesse könyv és fe-
Kertem - ez más a gyűjtésére Kiváratja.

A leggyorsabb Képpelung fejeletre, a hull-
lakozból - s nem lalásonról - vitesítés
a leggyorsabb haladás Képpelung Képpelung.
Képpelung. Törvénnyel Képpelung Képpelung
hullámot a Képpelung Képpelung s az assz

el

a hatás dombtal - a mely mellett most már a föld-
mérő áll - egyháza szintantonnán görögkatederén
nyarokk darab trachit épült. Ad emyis
Nérek. Azt hiszem nem fog sokba kerülni
a M. D. G. megfektetése.

3) Lej. Képe is utal van, off Ri & Károly táj
efféretti pénztárosunknál avaratón röpse
nyelvényen formos - amur fejében mi még
elegendet. Kép hiába ism. fejében megilleté. c.
Most már mindig is on. gáim. várom at onye álli.
Tani, de azt hiszem, hogy soportait táblaképe
in apudum. Képes nem Nérek.

Most nem tudom, merjeme. c. a Magyar Tanító
egyesületet továbbra is jó insulatastou ajándék?
Lej. Sántes el magyar Képlés, jó. Kram.

Itten avaria Kisején in Tejes
mint magyarbentek Kévy avaratón.

Itten avaron

Mintagen 1898. V. 2. d. e. 10.45 Kisején Tejes Övön

Nagypájos tanár úr!

Alig képzelhetek magamnak valamit a mi inkább lenne elbátorítlanító s demoralizáló, mint ha egy művelt tanulni vágyó embernek, notabene fiatal embernek rátkig olyasmivel kell foglalkoznia, a mit nem ért; ily módon támadt, a kétségbeeséshez közel levő elkéseredés, teremtoje e levelnek. —

Ha magamról volna csak szó, úgy kétségbe is estem volna már önmagam felet s szögbe akasztottam volna a tanulmányt, de a mit én panaszol az nem csak magam hanem a nagypájos tanár úr tanulói legtöbbször panasz, s hisz a tanár nem egy két tanulmányai vagy lehetőségei által messire előrehaladott hanem hallgatóinak több, sége számára magyaráz. —

Hogy a nagypájos tanár úr minden elismerés, tiszt. érdemlő és nyereső fáradságához urány, talán is méltatlan eredményeket ér csak el arról meggyőződhetlek az alig mult cot. quimok, hol 2-3 kivételével a többi kére. set vagy semmit sem tudott, s feleletként lagadhatlanul olyanok voltak melyek megjárna'k egy középiskolán, de nem egy egyetemen. —

A nagyszagos tanár ír minden esetre skintén felvetette magának a kérdést hogy mi ennek ora, in megkísérlek rá egy felelet adni, mely a nagyszagos ír nézetétől, mely valószínűleg abban áll hogy a ki nem tudott semmit az nem is tanult semmit, némiképp eltérő leend. -

Egy év mindenestre oly rövid idő a kiroletti kíméletlen számára (még hozzá m. k. egyetemi éve, ink) hogy hetenkénti 5 óra mellett is lehetetlen az egészen kimerítőleg végig mennie a tanárnak, de hisz az nem is szükséges, mert egy egyetemi előadásnál nem is lehet célja egy tudományt az összeget adni, hanem csupán a tanulni asarót a tanulásnál helyes módszerével ismertetni meg, megismertetni azon eszközökkel melyek használatánál haladhat leginkább a tan meg: érdeket is szeretetet költöni a tanulóban a tárgy iránt. -

Meg vagyok győződve hogy nagyszagos tanár^{csak} ír, e nézetben, mely különbben nem a magamé, de melyet egy külföldi egyetem egy híres tanárjától, azaz rektorjától, halottam Kimura, dani, skintén esztokkodik, fájdalom ha célja ez volt is, nem érte el tanuló, inál. - A nagyszagos ír tanulói csak előadásaira vannak utallva, soha egy szóval egy könyvet nem említett melynek nyomán, ha néhaiban egyet vagy más

nem érteünk volna, a mi szintén eléggé gyakran fordul elő, a tanulást hexagot pótoló hatások vagy melynek nyomán egy vagy más kiérvől vagy amariól többet akarna tudni tovább tanulhatna. Nagyszámú ír azon nézetben van hogy eleget tudunk ha azt tudjuk a mit előadott, de ebből nem is szabad hiányoznia semminek, s így ezt alig lehet másképp magán évről senni az embernek mint hogy mecha- nika kusan betanulja, a mint kellik is azok kik némiképp kielégítőleg feleltek, minel ugyan lehet értéke szintén, de ez a fáradsággal minden esetre semmi arányban sincsen, és semmi arányban azzal ha a fáradságot tanulási helyet tanulmányozással fordítottak volna.

Csupán egy előadásból, s volna ez még oly jó is, soha sem lehet boldogulni s tanárurnak nem is lehet célja hogy mi csak annal egy cseppet sajátíthassuk el mi az Ön tudományra s azzal elégedjünk meg. — A tanár minden- ce nem taníthatja a tanulót, arra a Könyvet valóik, s a tanuló önszorgalma; az abszolút korlátokon melyben az alátvalói körlábatott is dogmája uralkodott túl vagyunk, ma nem kell a tanulónak sem többé mindent megapritva adni, s elég ha az utat tud- ja. — Mi nem azért tanulunk hogy egy vixsgát lehessünk de tudást keressünk. —

A nagypájos ír egyik tanulója irányában úgy nyilat.
kozott hogy axxal ha a Colloquiummal az Autographát
megjelenését várnia meg ért mondani hogy előadásai
fölölegesei, ezen mondas pedig majdnem ért fejezi
ki hogy a nagypájos tanár ír előadásai fölölegesei
lesznek minden egyébb tanesetűt, 's így minden e sul
mába vagy művet is, 's exel a nagypájos ír tanuló
nem egészen egy nézetben vannak, 's tán oxkozni
nézetűret a tanár ír is ha egy sórut sóru
stenographirocot előadását után olvasni, melybit
néha az ember ipen annyit ért meg hogy a tanár
ír értette mit mondott de nem én. —

De nem a nagypájos ír előadásai bírtak
engem e levél irására hanem a gyakorlatok,
's itt könnyű lesz a nagypájos úrnak meggyő
zadni mindennel helyességűt mit mondotk. —
A nagypájos ír tanulóinak felűl több nem
érti a kísérleteket (resp. észleleteket) felűt sem
mellyen már dolgozotk, mit onnan tudotk
mert eddig mindég hiába kerestem Lás.
saimnál egy vagy más kételem felűt itba.
igazitást, 's végűl is art tapasztallam
hogy magam még többet tudotk náluknál. —
Hogy ex így van annak bizonyosságát abban
is láthatjuk hogy az első 1-2 számításon
kivűl többet nem végezték mert a fáb.
lára ért számítalan képlet dacára
nem tudták mit keresnek tulajdonkép. —

Is hogy a minap 4 órát ott ültem a Reversingy
előtt és a convencientias megfigyelése után absolute
nem tudtam átértelni mit és miért csinálják
tovább, elkedvetlenül és elkésireltt annyira hogy
a panaszával irásához fogtam.

Én igazságtalan lettem itt ott, eltekintve egészen
attól hogy a tanulónak nincs is joga tanárját bi-
rálni. - Beszánatot kérek mint exert mint amer-
ért és tan meg fogja ~~beszánati~~ ha mondom
hogy alig emlékezem hogy oly teljesen elkedvetle-
nitve és elbátortalanitva éretem magam nem
csak a tanulás, és a nélkül volt kedvetudományom,
hanem az egész élet iránt, mint a multhoz amur
szerecséltlen gyakorlati óra után. - Persze
éresben ennek a gyakorlatok neme is oka, és én, mert
vettem a gyakorlatokat gondolván hogy azok ré-
saint ~~egy~~ a használtabb eszközök ösmertelésében,
és mint oly gyakorlati eljárásokban foglal-
állani, melyek által megösmertkedünk azon
eszközökkel melyekkel együtt mint néhalani
Középtanodái tanároknak lesz dolgnak, és ezen
eményben látogattár legtöbbször a gyakorlatokat
míg tanárir oly észleléssel foglalkoztat,
melyek a kiképzett sarkutóv számára vannak
& rendkívüli fontossággal és érdekekkel, de melyek
kivétel, complicáltaságra mellett is, legtöbbször
nérvé rendkívül esély értékkel bír, és azért
mert alig értünk valamit abból mit dolgoznak.

Íki e levél írója azt a nagypályos tanárunkat
a Kőrülményerből nem lesz nehezi kitudni, s ha
neve nem íróm alá úgy csak azért nem lexem
nehogy tán ez által kényserítve érkeze magát
ellenem mint a fejelemi követelést ellen vétkezéssel,
fejelemi eskövellettel fellepni, mint illyes mi meg,
esett egyszer egy társammal; ha azonban a nagypályos
aktarja nevémet tudni úgy nem fogó betöltött kitköt
csinálni. - Hogy magamon kívül e levélről
más tudomásal nem bír s bírné nem is fog az
börészeles. -

Tudom hogy ha néhány nap elteltével a Reversingy
emlékezte elmosódott, engem fog e levél lejártabb
bántani, most nem állhattam meg hogy meg ne
írjam, s bocsássa meg nagypályos tanárunk a Kőrülmény
mennyek bekintetbe vételével, tán illetlen de nem
egyszeren idokolatlan viselkedem.

Íróját is minden panasz darcára mellyet e
levél tartalmaz s tanulói kintelele s nagypályosánál
is bizonyítékra, mert e kitköté nélkül én, ki meglehetősen
független vagyok sem nem lennék minden etoadáson
his hallgatója, sem nem fordultam volna panaszom
mal egyenest is egyedül a nagypályos tanárunk irhoz

Budapest 29/ XI 87b.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Egy tanulója.

Kegyelem Irtam!

Itt tudniuk olyan lemmi, a minő nem
 vagyok - s ha meg akarom meg-
 gani azraal sirteni, hogy másmak
 kivételk látzani, mint a ki va-
 gyok: hogy most nem iruk.

Itt követem természetem paranc-
 szavát - mellyel megküzdésem
 oly ritkán sikerül - és elküldöm
 leírásaimat. Nem tanulni
 ugyan, csak szivakörös céljából;
 hiszen ezen csak nem valaminek
 nevetni való? - másmak.

Helyem lemmi.

En Iulsiqy Knevljan benek fel

mindent - hát a mi abszolút értékben benn is ko-
moly, mi a valódi mérték? Van valamilyen jele-
letre, csak nevet nem találom, saját szóte-
rőmben. Isteneim - mi egy év ilyenkor a
kegyelmei Ábrám voltam. Bizonyára ak-
kor is sokot idegesítéssel várta társaim
s beleteltem az órára vetett tekintettel ad-
ta tudományra diszkrét, hogy nem kés-
tőbbet e kedves örömből - ~~most~~ ~~de~~ ~~is~~
megjött oly kiismerhetetlenül jól esik az-
ra visszajöttél. Készen tud bántani sen-
ki, csak vigyél, halál erejével minden lép-
pillanattal, mit amik tartani megta-
lotti. Látja hisz Kegelemei Ábrám, nem tényleg

lezoktatni az ilyen bevédektől, pedig igaz volt
mikor azt mondtam egy többi ismeret szerel-
sora: ilyenek ne mondják senyiről. Mert ha
érzelmeink útját megzavarja nem is tudjuk,
de hát a lényünkben áll, hogy amik árulni
ne legyenek. Már a kiskor - én sokkal princi-
pialisabb és barbarsabb kíváncsi e tekintetben meg-
radni - itt is a mindent elhagyottai tu-
dó kultúráinkból - én csak csak egy szel-
retek. Mikor senki sem tudta volna, hogy
aktív székben az emberek legyökérel megér-
teni. - Bizony Istén Kegelemei Ábrám - mi-
ta visszajöttél, csak a legkisebbi utarásom
napját szedtettem - nem hiszem, hogy
valaki még emyire csupán a múltból is

győztesen éljen - s hűl' Istennel,
már annyi napot leróttam, hogy mond
hatom - korbátlon két hét el. v. tudós
hatom. Azzal akartam hazamegy-
ni, Európát rokonaimhoz, de jött
reem a szerb háború, elötte látni óhajt-
ja öreit - miint büszkén írja - s csak
azután öblösz fel magát a há-
záért. Ő a hazáért - én másért -
s elvagyok egyre legh. Erre perre
hagyfélértésembe se nem sem szől-
csak folytatja megrakított műm-
káját tovább.

Szeretettel

Veres Mihály

Borsay, 1900. 11. 18.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

Ms 5094 / 239

Paris, "La Tribune"

27-XI-13.

Herr Kommodore!

Hochworfener Herr Baron!

Zum Beginn des neuen Jahres
erlaube ich mir ergebenst Herr Kom-

modore sowie Hochworfener

Frau Baronin und Baronessen

meine aufrichtigsten mit herzlich-

Steu Wünsche zu überbieten. Daran
verliere ich die ergebene Güte, mit
auch in Zukunft Ihr Wohlwollen
behalten zu wollen, dessen ich nicht
kennen so viele Jahre erweist.

Wenn ich mich noch dem Wohl-
bestehen von Ihnen hochverehrter
Herr Baron und Ihrer Familie er-
kühne, so hoffe ich annehmen zu
können, dass Sie sich alle der besten

Gesundheit erreichen. Im kommenden
Sommer ist es mit Hoffentlich
wieder möglich Sie in meiner Wei-
nung begreifen zu können. Vielleicht
ist mir auch einmal von der Seite
so viel, das ich in Ihrer lieben Gene-
senheit, Tönen wie heraus machen
kann. Meine Meinung ist soweit
fortgeschritten, das ich Mitte Januar
auftreten kann; in 2 Monaten

Denke ich über meine Heimreise aus-
setzen zu dürfen -- Sie können sich vor-
stellen wie glücklich^{ich} darüber bin. Ich kann
es schon gar nicht mehr erwarten bis
ich meine Freiheit wieder habe.

Zum Schluß, nochmals meine
besten Wünsche; bitte nehmen hoche-
hrter Herr Baron aus Ihrer Familie
meine herzlichsten Grüße entgegen
von Ihrem angebeteten

Erwin Rommel

Regyelműk után !

Különös eseményt teni ma közelesemre, hogy
magyarulosságoddal oly szép körölyet, mely bizonyára is
oly meglepésösöknek lenn, mint a mely kellemetlenül ére.
S ez a dolog engem -

A "Gondolatok" német fordításában már annyira
haladtam, hogy időközönként találtam kiadó után nézni,
hisz már-már egy új német fordításnak örvendő, köztudat.
dombor személyében megtaláltam, midőn egy különös véletlen
folytatás megtörtént, hogy a "Gondolatok" német fordítás.
ban már megjelentek. E szerző irgalmossággal aron-
nal utasítja a dolgot is Hartleben névvel meg-
jelentve, azt lássam, hogy körülbelül 1878-ban, tehát körül-
belül 20 évvel ezelőtt, a "Gondolatok" német fordításban
is lássak napvilágot. - A könyvben használt ideig lapok.
gazdái, azt tapasztalbam mindenképpen, hogy a mű
kezeletén midőn megismerkedtem, a mennyiben a
gondolatok több mint negyedrészre kinnarath. -
Bármelyben azt kiderítettem, hogy a könyv kivétel-
jén sem a fordító neve, sem pedig - mint az szokásos-
an a "Dokumente über die" megjegyzés nem fordít
elő, ellenben rajt van "Dritte Ausgabe" és "Alle
Rechte vorbehalten" !

Az egész dolog megint ismét fejembe és midőn
a Karsleben egyik barátomhoz eximius a legújabbak-
ban felvilágosításért fordultam, nem épen kivétel-
telenül azt a tudományt, hogy az egyedüli kiadá-
si jogot az önkéntes művek részére ő még boldogul
Lőrincz József báránytól kapta!

Hiszen egyrészt, alapos okom van az állítás
igaz voltában kétségbevetni, másrészt, pedig önkéntes
sajátlan, hogy a világirodalom egy lényeges, gyönyörű
és számszerű hányada a művek, a fordító tudatlan-
sága, vagy lustasága miatt nélkülözni kénytelen,
Ugynevelővagyod sinesz udaritásaid vagyot báson gr-
inans kikéni, hogy az esetek - ha a fordítási jog
korábbi áskunakása bevesz figyelmeztetést, utalás ^{elism} elke-
nilitse volna - eljárásol - e nevezett, mégis meubem?

Ugynevelővagyod legyes válasszát, váruva, vagyot

1844. május 4. év

Kiváló kiválasztással
aláíratos utolajja

J. Hegelmann

Baró Lőrincz László és ő Ugynevelővagyómat

Budapestben

Kezvelmes Urann !

Falás közkönettel van szemcsém nagybecsű sokai vételés igazolási, melyek következésben csatlósan nekény - találatosa kiragadott - „ gondolat ” német forrását, iszkámmantasi batorkodás.

Ugyorintem legyen szabad egy szabadkánivevi páholynak kámsz felolvasásom egy kértelés, kives be, felkérés skeljából mellékelnem, melyből Excellenciád németességem illetőleg kimsa kértés nyekes.

Ha oly szemcsés leszek Excellenciád belegye, kértés a „ Gondolatok ” német forrására német megnyemi, úgy kívánna kértéssel szolgálók keményen vonatko. ké felvilágosításával.

Karantán ismételtém nagybecsű jóindulatába ajánlva, vagyok

Kezvelmes ségednek

aláíratos szolgálója

Wien, 1901. március 5. én

[Handwritten signature]

Páko Csóvá Loráns ö Excellenciájának

Áldorodó.